

Deželne volitve

Dne 26. in 27. maja, to je teden dni po državnozbornih volitvah, bodo, kot znano, volitve deželnega zbora Furlanije-Juljske krajine. V petih volilnih okrožjih (Trst, Gorica, Videm, Pordenone in Tolmeč) je v volilne sezname vpisanih 800 tisoč volivcev, ki bodo izvolili skupno 61 deželnih svetovavcev.

V prvem deželnem zboru, ki je izšel iz volitev v letu 1964, so bile politične sile takole porazdeljene: Kršč. demokracija je imela 28 svetovavcev, združeni socialisti 13, komunisti 11, liberalci 3, misovci 3, republikanci, socialproletarci in Slovenska skupnost pa po enega svetovavca. Kakšna bo slika deželnega zbora, ki bo izšel iz volitev 26. in 27. maja?

Vsaka predvidevanja so, kot je naravno, precej tvegana, tembolj ker gre za volitve po prvi deželni zakonodajni dobi, to je po prvem štiriletnem delovanju avtonomne dežele. Ogromna večina volivcev in prebivalstva Furlanije-Juljske krajine je namreč pred 4 leti z navdušenjem — lahko bi rekli — pozdravila rojstvo avtonomne dežele in vanjo postavljala mnoge upe. To je najbrž bil tudi eden glavnih vzrokov, da so politične sile, ki so avtonomistično orientirane, dosegle tako prodoren uspeh na prvih volitvah, pa naj gre za stranke vladne leve sredine ali za levo opozicijo. Sedanje volitve pa bodo dokazale, v kakšni meri je štiriletna deželna stvarnost zadostila pričakovanju volivcev in prebivalstva. Zunanji znaki bi kazali, da je zlasti med furlanskim prebivalstvom nastalo določeno razočaranje nad deželno stvarnostjo, kar dokazuje med drugim nastop na teh volitvah furlanskega avtonomističnega gibanja (MAF) in tudi nekateri drugi pojavi, kot na primer spomenica, ki jo je na vse deželne oblasti pred nekaj meseci naslovila ogromna večina župnikov videmske nadškofije. Razume se, da utegne imeti od teh pojavov največjo škodo Krščanska demokracija. Zato bo zelo zanimivo videti, če bo ta stranka tudi po teh volitvah ohranila v deželnem zboru prevladujoč položaj, ki je dozdej temeljil na skoraj 49 odstotkih vseh oddanih glasov in na skupini njenih 28 svetovavcev.

Ne glede na to pa bo slika novega deželnega zbora gotovo nekoliko drugačna od dosedanjega, ker je v videmskem volilnem okrožju zaradi površnosti predlagateljev izpadla iz volilne tekme lista združenih socialistov, ki je na zadnjih volitvah prejela kar 57 tisoč glasov in poslala v deželni svet pet svojih predstavnikov. Kam bo usmerila svoje glasove ta velika množica volivcev? To je največja uganka bližnjih volitev, ker bo njena rešitev gotovo znatno vplivala na sestavo deželnega sveta in morda tudi na sestavo vladne večine.

Slovenski volivci in volivke imajo tudi pri teh volitvah možnost, da si izvolijo svoje predstavništvo v deželnem zboru. Za naše brave ne bo nič novega, če povemo, da je

POLITIČNA OFENZIVA VIETKONGOVCEV

Ze precej časa so se množile napovedi o novi ofenzivi vietkongovskih gverilcev na Saigon. In izkazale so se za resnične. Tokrat gverilski naval na južnovietnamsko prestolnico ni pomenil preseženja za Američane, ki so bili dobro obveščeni ne le o bližajočem se napadu samem, ampak tudi o oborožitvi sovražnikov. Vendar je novi naval gverilcev na Saigon in še na 118 drugih krajev v Južnem Vietnamu ponekod le »prevrnil« obrambo ali potisnil branivce s prednjih postojank.

NAPAD NA SAIGON

Tako se je zgodilo tudi v Saigonu. Tam so se gverilci nevarno približali velikemu letalskemu oporišču (in hkrati civilnemu letališču) Tan Son Nhut, ki ga v hudih bojih branijo južnovietnamske čete ob pomoči Američanov. Pri tem je padel tudi poveljnik oporišča, južnovietnamski polkovnik Luu Kim Cuong, eden najbolj znanih južnovietnamskih častnikov. V Tan Son Nhutu pa ima svoj glavni stan tudi ameriški vrhovni poveljnik v Južnem Vietnamu, general William Westmoreland (katerega pa bo 2. julija zamenjal general Creighton Abrams, a Westmoreland bo poveljnik glavnega stana ameriške vojske).

Gverilci obstreljujejo oporišče in Westmorelandov glavni stan z raketami kitajskega izdelka, ki pa niso napravile bogve kakšne škode. Bolj se boje Američani in njihovi zavezniki samih civilnih nameščenec na letališču, ker so verjetno prepričani, da so med njimi saboterji. Zato so prepovedali vsemu letalskemu osebju dostop na letališče in potniki, ki so med ofenzivo prispeli z letali na saigonsko letališče, so morali sami prenašati svojo prtljago.

Hudi boji se bijejo tudi v saigonskem predmestju Thi Nghe. Ljudje so bežali skozi točo krogel z obeh strani proti varnejšim mestnim okrajem, zlasti proti sredi-

šču mesta. Gverilci so zažgali hiše v predmestju, po večini lesene, vendar so morali tudi sami bežati pred ogromnim požarom.

ZAKAJ TA OFENZIVA?

Zdi se nelogično, da so vietkongovci ob nedvomnem pristanku in pomoči Severnega Vietnama sprožili to veliko ofenzivo prav tik pred začetkom mirovnih pogajanj v Parizu, saj se zdijo te žrtve nepotrebne. Vendar ni dvoma, da hočejo doseči nek namen. Najbrž jim gre za to, da bi dokazali svojo moč in utrdili položaj in samozavest Severnega Vietnama pri pogajanjih. Hkrati pa bi verjetno radi dokazali, da pristonek Severnega Vietnama na pogajanja v Parizu ne pomeni kapitulacije pred Američani, glede na to, da je Hanoi vedno za trjeval, da se ne bo pogajal, če Američani ne zapuste Vietnama.

Tako se zdi, da je bila sprožena sedanja ofenziva vietkongovcev in severnovietnamskih čet v Južnem Vietnamu bolj iz političnih kot vojaških razlogov; a prav to je vzrok, da bo še posebno zagrizena.

POGAJANJA V PARIZU DOPUŠČAJO UPANJE

Kar zadeva pogajanja v Parizu, za katera so se Združene države in Severni Vietnam ob koncu tedna v olajšanje vsega sveta vendarle sporazumeli, je pričakovati, da bodo dolga in težavna, tako da niti ni izključeno, da bodo ostala neuspešna, čeprav bo seveda storjeno vse, da bi privedla do pozitivnega rezultata. Vsaj z ameriške strani bo storjeno najbrž vse, da bi se to zgodilo. Združenim državam je namreč povzročila vojna v Vietnamu že ogromno politično škodo v svetu in zato nimajo interesa, da bi jo vlekli še naprej in morda v nedogled.

A ker tudi nasprotnik to ve, bo trdovratno vztrajal pri svojih pogojih, v upanju, da bi prisilil s časom Združene države k vedno večjemu popuščanju. Poleg tega je znano, da so Azijci pri pogajanjih silno počasni in se jim nikamor ne mudi. Nadaljnje žrtve, ki medtem padajo na bojiščih ali med civilnim prebivalstvom, vsaj zanje ne bodo imele večjega pomena. Služile bodo kvečjemu kot neka oblika pritiska na nasprotnika, češ on je kriv, če še ni prišlo do miru.

Spričo take mentalitete, v kateri se mešata azijska ravnodušnost do tragedije in totalitarna filozofija, da namen posvečuje sredstva, je boljše, da se svet glede pogajanj v Parizu ne vdaja prevelikemu optimizmu, kot da pomeni začetek pogajanj tudi že konec vojne v Vietnamu. Treba bo z veseljem še počakati. Vendar pa bo pogajanje dopuščalo upanje.

najbolj trdno jamstvo za izvolitev slovenskega predstavništva glas za listo Slovenske skupnosti, ki nastopa v tržaškem in gorškem volilnem okrožju. Na Tržaškem je tokrat ta lista razširila svojo reprezentativnost z vključitvijo kandidatov Slovenske levice, kar predstavlja novost v primeri s preteklostjo in hkrati novo perspektivo v političnem življenju zamejskih Slovencev. Obstoja torej možnost, da se ta lista tokrat še bolj okrepi, čemur ne more v ničemer škodovati polemika med tradicionalnimi skupinami Slovenske skupnosti, ki se je začela stopnjevat prav ob sestavi kandidatnih list. Ta polemika je namreč le posledica določenega procesa, ki se je začel v okviru Slovenske

(Nadaljevanje na 2. strani)

RADIO TRST A

• NEDELJA, 12. maja, ob: 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu; 10.15 Poslušali boste... Od nedelje do nedelje na našem valu; 11.15 Oddaja za najmlajše: «Ivanhoe». Napisal Walter Scott, dramaturg Desa Kraševca. Četrty del; 12.00 Nabožna glasba; 12.15 Vera in naš čas; 12.30 Glasba po željah; 13.30 Nadaljevanje glasba po željah; 14.30 Nedeljski vestnik; 15.30 Nedeljski vestnik; 15.30 «Pravica duše». Enodejanka, napisal Giuseppe Giacosa, prevedla Jadviga Komac; 17.30 Prijatelji zborovskega petja; 18.00 Koncert v miniaturo; 18.30 Iz pesniških gajev: «Titta Rosa», pripravil prof. Boris Tomažič; 18.40 Zabavali vas bodo; 19.15 Sedem dni v svetu; 20.30 Iz slovenske folklore: Rado Bednarik: «Pratika za drugo polovico maja»; 21.45 Sodobna glasba.

• PONEDELJEK, 13. maja, ob: 11.40 Radio za šole (za srednje šole); 12.10 Pomenek s poslušavkami; 13.30 Izbor motivov in melodij; 17.20 Ne vse, toda o vsem; 17.30 Ansambel «The Shadows»; 17.40 Radio za šole (za srednje šole); 18.30 Iz Sammartinijevega in Hartmanovega opusa; 20.50 Pripovedniki naše dežele: Franc Jeza: «Morilec»; 21.15 Pol ure popevk; 21.45 Slovenski solisti. Sopranistka Nada Zrimšek, pri klavirju Janko Setinc.

• TOREK, 14. maja, ob: 12.00 Rado Bednarik: «Pratika za drugo polovico maja»; 17.20 Slovenščina za Slovence, (prof. Martin Jevnikar); 17.40 Piero Pieri: «Italijanske politične stranke od leta 1896 do leta 1913»; 18.30 Violončelist Adriano Vendramelli, pri klavirju Roberto Repini; 19.10 Plošče za vas, quiz oddaja; 20.35 Igor Strawinsky: «Razuzdančevo življenje», pravljica v treh dejanjih.

• SREDA, 15. maja, ob: Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol); 12.10 Liki iz naše preteklosti: «Janez Bilc» (Franc Orožen); 17.20 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica; 17.30 Ansambel «The Lettermen»; 17.40 Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol); 18.00 Zborovske sklabe Matija Tomca; 18.30 Slavni pevci v tržaških gledališčih; 20.35 Simfonični koncert. Vodi Mario Rossi. Sodeluje pianistka Maria Tipo. V odmoru (približno ob 21.20): za vašo knjižno polico.

• ČETRTEK, 16. maja, ob: Šopek slovenskih pesmi; 12.00 Tri in ena — sogotni variete; 17.20 Pregled italijanskega slovstva: Marija Kacin: «Dekadencija in Giovanni Pascoli ter Gabriele D'Annunzio»; 18.30 Eodobni italijanski skladatelji; 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše; 20.35 «Človek brez avtomobila». Radijska igra, napisal Josip Tavčar. Igrajo člani Slovenskega gledališča v Trstu, režira Adrijan Rustja; 21.50 Skladbe davnih dob.

• PETEK, 17. maja, ob: 11.40 Radio za šole (za osnovne šole); 12.10 Gospodinja nakupuje (prof. Tone Penko); 13.30 Izbor motivov in melodij; 17.20 Ne vse, toda o vsem; 17.40 Radio za šole (za osnovne šole); 18.00 Beri, beri rožmarin zeleni, ljudski pevci in pesmi; 19.10 Novele XX. stoletja: Slavko Grum: «Deček in blaznik»; 20.35 Gospodarstvo in delo; 20.50 Koncert operne glasbe; 21.45 Komorne skladbe.

• SOBOTA, 18. maja, ob: 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 12.00 Iz starih časov (dr. Lojze Tul); 13.30 Semeni plošč; 14.45 Pojeta Françoise Hardy in Pino Donaggio; 15.00 Glasbena oddaja za mladino; 16.00 Avtoradio — oddaja za avtomobiliste; 16.10 Pregled slovenske dramatike. Pripravila Jože Peterlin in Josip Tavčar. Sodobna drama o osrednji Sloveniji Odlomki iz del: «Raztrganci» Mateja Bora, «Jurij Trajbas» Vitomila Zupana ter «Veselo igra v temnem» Dominika Smoleta. Igrajo člani Radijskega odra, režira Jože Peterlin; 17.20 Dialog — Cerkev v sodobnem svetu; 17.40 Slovenski znanstveni delavci z univerze: Živko Lupinc; 17.50 Zbor «France Prešeren» iz Boljunca, pod vodstvom Draga Žerjaka; 19.10 Družinski obzornik; 20.35 Teden v Italiji; 20.50 Tri in ena — sobotni variete; 21.20 Vabilo na ples; 22.20 Zabavna glasba.

TEDENSKI KOLEDARČEK

12. maja, nedelja: Pankracij, Uglieša
13. maja, ponedeljek: Servacij, Jasna
14. maja, torek: Bonifacij, Valent
15. maja, sredo: Zofija, Zofka
16. maja, četrtek: Janes Nep., Ubald
17. maja, petek: Mojca, Paskal
18. maja, sobota: Dubrovka, Feliks

Bo Bob Kennedy novi predsednik?

Senator Robert (po domače Bob) Kennedy je dosegel izredno krepko zmago pri »primarnih« volitvah demokratske stranke v Indiani, ki jih smatrajo za važne, ker kažejo razpoloženje volivcev. Bob Kennedy je dobil 42% vseh demokratskih glasov, guverner Indiane, Branigin, ki je tudi kandidat, 31% in senator McCarty 27%.

Ta rezultat smatrajo za senzacionalen, kajti volivne napovedi so zagotavljale zmago guvernerju Braniginu. Ta je znan kot pristaš podpredsednika Humphreya, ki je kandidat Bele hiše.

To je zelo povečalo možnosti Roberta Kennedyja, da bo izbran za uradnega kandidata demokratske stranke tudi na strankini »konvenciji«, in s tem tudi za njegovo izvolitev za predsednika Združenih držav.

Vendar mu za ta primer razni reaktivni že zdaj grozijo, da bo končal enako kot njegov brat.

—0—

STAVKA ELEKTRICARJEV ENEL-a

Opolnoči med 5. in 6. majem se je začelo stavkovno gibanje sindikatov električarjev državne družbe ENEL, ki ima praktično monopol nad električno energijo v Italiji. Stavkarji zahtevajo obnove delovne pogodbe ob boljših pogojih. Stavka je organizirana po področjih, tako da ne stavkajo vsi hkrati, ampak v obliki »šahovnice«.

Električne energije ne bo zmanjkalo, ker bo delalo naprej vodilno osebje in tehniki. Pač pa ne bo mogoče hitro popraviti morebitnih okvar, zaradi pomanjkanja delavcev. Nekaj težav bo gotovo povzročila.

Na Češkoslovaškem hočejo še eno stranko

Na Češkoslovaškem se vedno bolj množe glasovi, ki zahtevajo sklicanje izrednega kongresa partije, na katerem naj bi obravnavali sramotno preteklostjo in določili smernice državne in partijske politike za naprej. To je te dni terjala tudi večina delegatov na posvetovanju praških komunistov. Prvi tajnik CK KP ČSSR Aleksander Dubček je imel s temi delegati poseben sestanek, da bi jim pojasnil stališče vodstva partije. Vodstvo namreč meni, da naj bi bil prihodnji kongres morda spomlad prihodnjega leta in da naj bi ga vsestransko in temeljito pripravili.

Razumljivo pa je, da se nekaterim bolj mudi, ker bi radi čimprej potegnili jasno ločnico med preteklostjo in sedanostjo in dosegli zagotovilo, da vsa stvar ne bo začela drseti počasi spet v stanje, kot je bilo prej. Še vedno je opaziti, da mnogi tako v partiji kot zunaj nje ne zaupajo popolnoma sedanji sprostivni, ampak se boje, da ne bi morda zakrknjenim stalinistom in proruskim elementom končno ob podpori iz Moskve le uselo, da zaustavijo novi razvoj in ga preusmerijo spet po svoje. Partijci bi se radi zavarovali pred tem s kongresom partije, ki naj bi novi položaj utrdil, nepartijci pa so začeli zahtevati ustanovitev nove politične skupine. Nekateri gredo celo dalje in zahtevajo, da »mora biti določena opozicija«. Pred dnevi je bil celo že prvi sestanek takoimenovanega »kluba nepartijcev«, ki so ga v vodstvu partije označili za naraščajočo politično organizacijo.

ŠTEVILO VOLIVCEV

Skupno število vseh volivcev in volivk v Italiji obsega 35,639.734 oseb; od celotnega prebivalstva republike, ki je znašalo 53 milijonov 648 tisoč 485 oseb ob koncu decembra 1967, ali 66,43 odstotkov prebivalstva. Število moških upravičencev znaša 47,78 odstotkov, ženskih pa 52,22 odstotkov.

Ze za te volitve so se pojavljali glasovi, naj bi se ženske strnile v svojo stranko in povsod preglasovale moške. Do matriarhata, vsaj na zunaj, pa še ni prišlo zaradi ne-discipline žensk samih.

DEŽELNE VOLITVE

(Nadaljevanje s 1. strani)

skupnosti že pred leti in ki se bo po našem mnenju zadovoljivo zaključil, ko se bo ponovno afirmiralo in uveljavilo načelo »enotnosti v raznolikosti«, ki v naših razmerah edino more združevati slovenske zamejske politične sile.

Slovenski volivci so po našem prepričanju tako politično zreli, da znajo ločiti bistveno od nebitnega, zdravo polemiko in izmenjavo mnenj ter stališč od poskusov uveljavljanja avtoritarnih vzgibov, ki so tako v družbi kot v vsakem posamezniku vedno prisotni in ki jih tako družba kot posameznik mora vedno krotiti.

Prav s pomočjo glasovnice more vsak volivec prispevati, da se razvoj usmeri na boljše tirnice, na pot, ki vodi k napredku in ne k zastoj. Zato smo prepričani, da bo pri teh deželnih volitvah še večje število slovenskih volivcev in volivk oddalo svoj glas listi in kandidatom Slovenske skupnosti.

PRITISK NA POLJSKEM IN MADŽARSKEM

Strah pred tem, da bi vsa stvar ne začela spet drseti nazaj, je toliko razumljivejši glede na novice, ki prihajajo iz Poljske in Madžarske. Na Poljskem nočejo partijski veljaki še nič slišati o kaki pravi sprostivni in so sprožili celo gonjo proti najuglednejšim zagovornikom sprostivne, raznim univerzitetnim profesorjem in drugim. Nekaterim so tudi vzeli službo. Opaziti je težnjo, da bi sploh zatajili, da obstajajo tudi na Poljskem široka jedra nezadovoljstva nad dosedanjo politiko, zlasti med inteligenco in študenti, ali pa da bi take pojave nezadovoljstva s silo zatrli. Delajo se nepopustljive. Krivdo za nezadovoljstvo v ljudstvu zvrčajo na radio »Svobodna Evropa« in na novo češkoslovaško vlada, s katero ostro polemizirajo. Vendar skoro ni dvoma, da bodo morali tudi poljski partijski veljaki prej ali slej popustiti, če se bo nova smer na Češkoslovaškem dokončno uveljavila. V Moskvi seveda upajo, da bo obratno in da bodo z ohranitvijo »trdih« na oblasti na Poljskem prej ali slej spet pripomogli na površje »trdim« tudi v Pragi.

Tudi z Madžarskega je slišati, da bi radi zadržali vse bolj svobodoljubne glasove, ce-

(Nadaljevanje na 7. strani)

Izdajatelj: Engelbert Besednjak • Glavni urednik: Engelbert Besednjak • Odgovorni urednik: Drago Legiša • Tiska tiskarna »Graphis« - Trst, ulica Sv. Frančiška 20 - telefon 29-477

Pripomba na robu**STRAH — ALI SLABA VEST?**

Te dni so obhajali na Koroškem in tudi drugje v Avstriji 450-letnico, odkar je postal Celovec glavno mesto koroške dežele. Ob tej priložnosti je bilo objavljenih o tem zgodovinskem dogodku — ki je bil sicer tedanjim Celovčanom vsiljen — veliko člankov v avstrijskem časopisju. V njih je bila opisana zgodovina koroške dežele in njenih glavnih mest od predrimskega časa do najnovejše dobe, in v tej zgodovini so našla mesto vsa resnična ali domnevna ljudstva, ki so po mnenju zgodovinarjev bivala na Koroškem — le Slovenci omenjeni nekjer. Članek Matthias Maierbrugger n. pr. preskoči v znanem tedniku »Neue illustrierte Wochenschau« od Rimljanov kar na »prve nemške vojvode Koroške«, da ma ni treba omeniti slovenske Karantanije, njene neodvisnosti in njenih knezov. Zato je izpustil rajši kar štiri in stoletja koroške zgodovine. Seveda je s tem le priznal, da je bila tista zgodovina slovenska.

O tem se mora človek nujno vprašati: Ali nas tako sovražijo ali se nas tako boje? In če nas sovražijo, zakaj nek? In tudi če se nas boje: zakaj neki? Samo desetna slovenskih otrok na Koroškem obiskuje ure slovenščine, starše vseh drugih so že ustrahovali. In vendar se boje še tistih nekaj tisoč naših ljudi, ki se še odkrito priznavajo za Slovence. Kdo in kaj smo, da vzbujamo tak strah v nemško govoreči etnični masi, ki šteje nad 70 milijonov ljudi? Morda se še vedno boje, da bi mogli Koroško nekega dne izgubiti in da s tistim koroškim plebiscitom po prvi svetovni vojni le ni bilo vse v redu?

Morda res. In dokler sameva vojvodski stol na Gosposvetskem polju, ne da bi se kak nemški Korošec zmenil zanj, in stoji knežji kamen, simbol karantanske slovenske neodvisnosti in ljudske suverenosti, kot pozabljen kamen v muzejski veži, tako dolgo pomeni to odkrito priznanje, da je najlepše in najslavnejše poglavje koroške zgodovine samo slovensko in da ima še vedno svojo moč — in svojo nevarnost za »enotno« Koroško.

Ali pa tiči za tem molkom o slovenskem obdobju Koroške zgodovine le slaba vest? Tudi naši Korošci so se te dni spominjali na Selah značilnega dogodka koroške zgodovine — obglavljenja trinajstih slovenskih Korošcev v času nacizma. In tisti mrtvi obtožujejo, kakor obtožujejo tisoči nedolžnih slovenskih karantanskih otrok, ki ne smejo k pouku slovenščine. Spričo tega sta tudi slaba vest in strah določene avstrijske javnosti razumljiva... kajti božji mlini meljejo sicer počasi, toda meljejo, meljejo...

Na karti za premog je pisalo: vdova

Italijanski časnikar Gianluigi Melega je odkril v neki bolnišnici v Pragi 55-letno Josefo Slansky, vdovo nekdanjega tajnika češkoslovaške komunistične partije Rudolfa Slanskega, ki je bil leta 1952 obsojen na smrt in obešen. Šele pred enim letom, ko je bil Slansky delno rehabilitiran, so ji priznali 1600 kron pokojnine. Trenutno se zdravi v bolnišnici zaradi motenj krvnega obtoka. Italijanskemu časnikarju je potem, ko je premagala prvotno nezaupanje, povedala, kaj vse je morala pretrpeti v zvezi z obsodbo svojega moža.

Ko so 23. novembra 1951 njega aretirali, so zaprli tudi številne sorodnike. Njo in njuna dva otroka pa so odpeljali v neki zakotni kraj 70 km od Prage, kjer je ostala v hišnem zaporu. Jest ji je nosila policija. Ni pa smela brati časnikov ali poslušati radia. Šele iz prve strani lista »Rudae pravo«, v katero je bil nekoč zavit lonec z jedjo in katero je neki policist morda nalašč pozabil vzeti s seboj, je zvedela — in sicer iz Gottwaldovega govora — česa dolžijo njenega moža.

Čez mnogo mesecev so ji končno dovolili obisk pri možu v ječi. Vedro mu je pripovedovala o otrokih in o družinskih zadevah, tudi zato, da bi njega razvedrila. To je bilo 1. decembra 1952. In niti slutila ni, da je to poslovljni obisk, kajti usmrtitev je bila določena za 3. december. Slansky je to vedel, vendar se je delal tudi on vedrega. Prepovedali so mu, da bi ženi omenil bližnjo usmrtitev. In ona je zvedela, da je mož mrtev šele čez daljši čas, ko so jo izpustili. Dali so ji karto za premog, ki je bil takrat racioniran, in na njej je pisalo, da je »vdova«. Ta karta je bila zanj mrtvaški list njenega moža.

Potem si je našla delo v neki tovarni za plastični material, da je mogla — a s težavo — preživeti sebe in otroka. Leta 1960 so ji dovolili, da se je preselila drugam,

kjer si je mogla najti nekoliko boljše delo. Popravljala je korektorne odtise tehničnih knjig, ni pa smela kako drugače izkoristiti svojega znanja tujih jezikov. Istega leta so dovolili, da smeta njena otroka študirati. To dovoljenje pa je izkoristila le hčerka Marta, ki je zdaj stara 18 let, medtem ko dela 33-letni sin Rudolf v Škodovih tovarnah. Zdaj imajo trisobno stanovanje v Pragi in skušajo počasi pozabiti okrutno preteklost, upajoč, da bo oče dokončno rehabilitiran, tudi pravno.

—0—

EKUMENSKO SODELOVANJE

Pred kratkim so se zbrali zastopniki katoliške Cerkve in svetovnega sveta protestantskih Cerkva k skupnemu zborovanju v Beirutu.

Sestanek je zgodovinskega pomena, ker so se prvič sestali na delovni konferenci katoliški in protestantski bogoslovci in znanstveniki v duhu koncilskega dialoga in zblizanja.

V ospredju beirutskega zborovanja je bilo vprašanje hitrega naraščanja prebivalstva v gospodarsko slabo razvitih državah. Papež Pavel VI. je poslal udeležencem posebno poslanico, ki govori o nevarnosti za bodoče rodove, če ne bodo prišli bogati narodi na pomoč revnim. Nepotrpežljivost množic, ki žive v bedi, bo prišla do izbruha; zato je treba hitro odpomoči, svari papež.

Zborovalce je pozdravil tudi predsednik Svetovne zveze Cerkva, ki je poudaril zgodovinski pomen skupnega cerkvenega prizadevanja za pobijanje revščine na svetu. Tu je že trdna stična točka za ekumensko sodelovanje.

Jugoslovanski državni dolg tujini znaša 1,4 milijarde dolarjev, avstrijski pa 184 milijonov dolarjev.

F. J. * 14 SMRT V POMLADI

Jajca so bila kmalu ocvrta in jih je s slastjo pojedel, ker je bil zares lačen, razen tega so imele zanj jedi, ki jih je pripravila mati, neko posebno slast. Morda jim je podeljevala to slast njena ljubezen. Potem je pil črno kavo, v kateri je bilo več cikoriije kakor kave, pa je bila vendar najboljša na svetu, nikjer drugje mu ni tako dišala. Pil jo je iz svoje skodelice, ki je bila njegova, odkar je pomnil. Mati jo je dobila za darilo, ko se je pripravljala na poroko. To je bilo pred mnogimi leti. Potem iz poroke ni bilo nič, toda skodelica je ostala, iz nje je pil njen nezakonski otrok mleko in kavo iz cikoriije. On je odločil, da je to njegova skodelica, ker mu je tako ugajala živobarvna slika na belem porcelanu. Predstavljal je mesto z morjem streh, iznad katerih se je dvigala visoka gotska katedrala. Šele pozneje, ko je hodil v gimnazijo, je ugotovil, da je bila to katedrala sv. Štefana na Dunaju. Na naslikanem traku pod sliko je bilo napisano z zlatimi črkami: »Zum Andenken an Wien!« Sicer ni bila mati nikoli na Dunaju, in najbrž niti skodelica, toda to ga ni motilo, bila je le imenitna skodelica. Že davno je bila brez ročaja, ki ji je odletel, ko mu je bila padla nekoč, ko je bil še majhen, iz rok, poleg tega je bila tudi na robu že precej obkrušena, toda še vedno je dobro služila svojemu namenu in še iz nobene skodelice na svetu ni pil tako okusne kave kakor iz nje, pa četudi je pil že mnogokje in iz lepših skodelic kavo, v kateri ni bilo cikoriije. Tudi mati si je nalila skodelico kave, nato pa je spet sedla na svoj priljubljeni prostor na štedilniku. Počasi je mešala z žlič-

ko po kavi, kakor delajo to le ženske, ki vedo, da je treba dobro pomešati, da ne ostane na dnu neraztopljen sladkor, saj ga je vendar škoda.

»Povej mi, kako je bilo,« je prosila.

Pripovedoval ji je o njenih vzponih in dogodivščinah. Mati ni nikoli nikamor potovala in sama pri sebi je smatrala plezanje po gorah za neresno stvar, toda tega ni povedala. Se kar dobro se ji je zdelo, da sin uživa pri tem, saj mu je privoščila razvedrilo. Vedela je, da mora mnogo študirati. Bala se je, da ji ne bi zbolel. V svoji mladosti je bila slišala o nekem študentu, ki je umrl od jetike tik pred koncem študij. Toda nekoliko jo je le mučila misel, če ni morda to preveč posvetno razvedrilo.

Bil je ogorel od planinskega sonca in nad zagorelim čelom so se zdeli njegovi lasje še bolj svetli. Oči so mu sijale, obenem pa je bil v njih nek odsoten izraz, kakor da misli pri tem, ko pripoveduje, na nekaj drugega, na nekaj veselega. Materino srce je to rahlo zaslutilo in nekaka daljna ljubosumnost se ji je naselila v srcu. Nagonsko je čutila, da se je zgodila z njim neka sprememba, da je doživel nekaj, kar ga je prevzelo, česar pa ji ne pove. Rahlo jo je stisnilo za srce. Zivljenje ji je bilo pripravilo že toliko bridkih razočaranj in na dnu srca ji je ždel večer strah, da jo čakajo še nova. Njeno srce je bilo s tisočermi nevidnimi vezmi povezano s sinovim in zato je kot po nagonu zaslutila v njem neko tajo. Toda to je slutilo le njeno srce, njen razum za to ni našel izraza. Ta slutnja se ni dala izraziti z besedami in je tudi ne bi hotela izraziti, saj je verjela in je hotela verjeti, da se ni ničesar dogodilo z njim, ničesar takšnega, kar bi ne bilo prav. Kot mati ga je poznala, da je pošten in dober. Toda ko ga je videla pred seboj tako zagorelega, zdravega in veselega v pisani, flanelasti športni srjaci in puloverju, si ni mogla kaj, da bi ne rekla:

(Dalje)

Tržaškega

Važno zborovanje na Repentabru

V torek, 7. maja, so se na Repentabru sestali občinski upravitelji, izvoljeni na listah Slovenske skupnosti, iz občin Devin-Nabrežina, Zgonik in Repentabor. Prisotni so bili župana Legiša in Guštin, odborniki Terčon, Milič in Doljak ter občinski svetovavci Ladi Rebula, Karla Štolfa, Miro Žigon, Karlo Guštin, Edvard Guštin, Ludvik Guštin in Roman Skabar.

Ker omenjene tri občine opravljajo več važnih občinskih služb, kot so tehnična, zdravniška in živinozdravniška služba, oskrba vode in pobiranje trošarine, s pomočjo skupnih konzorcijev, so občinski upravitelji, izvoljeni na listah Slovenske skupnosti, smatrali za potrebno in koristno, da si na skupnem posvetovalnem zborovanju izmenjajo misli in izkustva o dosedanem delovanju ter zlasti proučijo določena vprašanja, ki se neposredno tičejo konzorcialnih dejavnosti.

Zborovavci so po izčrpnih razpravi ugotovili, da postajajo čedalje bolj pereča zlasti naslednja vprašanja:

1. kako zagotoviti prebivalstvu, industrijskim, obrtniškim, trgovskim, kmetijskim in turističnim obratom zadostno količino vode;

2. kako preurediti strukturo tehničnega urada, da bo ta ustrezal zahtevam pospešenega razvoja urbanizacije in z njo tesno povezane gradbene dejavnosti;

3. kako nuditi šoloobveznim otrokom redno zdravniško službo;

4. kako doseči, da bo vsem trem občinam zagotovljeno zadovoljivo izvrševanje občinskih tajniških poslov.

Zborovavci so sicer priznali, da so konzorciji še vedno najbolj primerna institucija za učinkovito izvrševanje določenih občinskih služb, a so hkrati ugotovili, da so obstoječi konzorciji v prizadetih občinah bili ustanovljeni pred 20 leti, tako strukturirani, kot je ustrezalo takratnim razmeram, in da se v tem obdobju niso bistveno spremenili ali izpopolnili. Zato so zborovavci izrazili prepričanje, da je treba strukturo obstoječih konzorcijev tako spremeniti, kot zahtevajo sedanje potrebe treh občin, pri čemer bi se moral tudi upoštevati bodoči razvoj. Konzorciji bi morali postati učinkoviti operativni instrumenti, s pomočjo katerega posamezne občinske u-

prave v največji možni meri zadoščajo potrebam prebivalstva.

V tej zvezi so občinski upravitelji Slovenske skupnosti sklenili, da bodo predlagali, naj se čimprej skliče posebna konferenca na politično-upravni in strokovni ravni, ki naj izdela osnutek za preureditev obstoječih konzorcijev ter za njihovo prilagoditev novim razmeram in potrebam. Zaradi neodložljivih potreb, zlasti na področju vodovodne oskrbe, pa so občinski upravitelji sklenili, da si bodo v okviru posameznih občinskih uprav in konzorcijev prizadevali, da se bodo takoj in sproti reševala vsaj najbolj nujna vprašanja.

Zborovavci so nadalje razpravljali o škodi, ki jo kmetijskim kulturam, travnikom in pašnikom povzročajo mnogi nedeljski izletniki. V tej zvezi so sklenili, da se bodo zavzeli, da bodo posamezne občinske uprave ojačile nadzorno službo in da bodo s pomočjo javnih napisov opozarjali izletnike, naj spoštujejo naravo, zemljo in njene pridelke.

RAZSTAVA PLEMENSKE ŽIVINE

V nedeljo dopoldne je bila na Colu pod Repentabrom, na prostoru zraven občine, zdaj že tradicionalna majska razstava plemenske govedi sivorjave (alpske) pasme. Živinorejci repentaborske občine so prignali na razstavo res lepo živino in prejele številne nagrade in pokale. Le malokateri je ostal brez nagrade, ki so jih dale na razpolago dežela, pokrajina, občina, Tržaška hranilnica in druge ustanove.

Po podelitvi nagrad je povabil župan g. Mihael Guštin predstavnike oblasti, med katerimi so bili tudi župani nekaterih drugih slovenskih občin, in razstavljalce na prigrizek in teran, kjer se je v prijetnem razpoloženju nadaljeval razgovor o problemih naših živinorejcev, zlasti kar zadeva prodajo mleka, čemur pa ni videti druge rešitve kakor ustanovitev mlekarske zadruge.

ZAČASNO ZAPOSILITEV ZA UČITELJICE IN POMOŽNO OSEBJE

za počitniško kolonijo v RIGOLATU (Karnija) ponuja Slovenska Vincencijevo konferenca. Vlaganje prošelj na Vincencijevo konferenco v ul. S. Nicolò št. 31/II. do 31. maja t. l. Informacije na sedežu vsak ponedeljek in petek od 17. do 18. ure, telefon št. 62972.

Pisma uredništvu

»Novi list« je 26. aprila pisal, da je bilo »SKSZ« na nedemokratičen način onemogočeno soodločiti pri sestavi kandidatne liste Slovenske skupnosti, in da je SKSZ 22. aprila sklenila predlagati Slovenski skupnosti in Slovenski levici tri svoje predstavnike za kandidatno listo Slovenske skupnosti. Dne 3. maja pa je isti tednik objavil izjavo SDZ, ki pravi, da je bila SDZ glede kandidatne liste postavljena pred izvršeno dejstvo in da je kandidatna lista Slovenske skupnosti »izsiljena«.

Tajništvo Slovenske skupnosti resnično in ljubo in javnosti v pojasnilo priblija sledeče:

1. Slovenska skupnost je samostojna politična organizacija z lastnimi pravili in lastnimi demokratično izvoljenimi organi. Skupine SLG, SDZ, SKSZ in SNS imajo po pravilih Slovenske skupnosti edino pravico, da imenujejo po enega svojega zastopnika v tajništvo, oziroma svet, ki je sestavljen iz še nadaljnjih 20 na občnem zboru izvoljenih članov, kateri pripadajo gornjim skupinam, ali pa so samo člani Slovenske skupnosti, ter iz vseh izvoljenih predstavnikov.
2. Po pravilih Slovenske skupnosti torej določajo kandidate za volitve organi Slovenske skupnosti in ne gori omenjene politične skupine.
3. Občni zbor Slovenske skupnosti je pooblastil svet Slovenske skupnosti, da sestavi kandidatno listo, volilni program ter se dogovori s Slovensko levico in goriško Slovensko demokratsko zvezo. To se je tudi zgodilo.
4. Kot je občni zbor sklenil, je svet Slovenske skupnosti na seji dne 23. aprila z velikansko večino odobril koalicijsko listo, ki jo je v dogovoru z goriško ZDZ in Slovensko levico predlagala za to določena komisija.
5. Niti na občnem zboru, niti v svetu ni nihče stavil drugih konkretnih predlogov. Za neke druge predloge sta tajništvo in svet izvedela šele nekaj dni kasneje iz omenjenega tednika. Takšno ravnanje ni demokratično niti dobronamerno in škodi enotnosti slovenske manjšine na Tržaškem. *Tajništvo Slovenske skupnosti*

Ker je naš list svobodna tribuna, v kateri vsak posameznik in vsaka organizacija lahko (Nadaljevanje na 7. strani)

Beneška Slovenija

Fojda:

NEPRIJETNO SREČANJE

Po beneško-slovenskih vaseh se že marsikje križajo lepe asfaltirane ceste; poleti je po njih živahen promet. Vendar če se od njih oddaljš, se znajdeš marsikje tudi v deviški narodi, kjer te lahko čaka kako neprijetno srečanje. Takšno je doživela pred nekaj časa gospodinja Lucija Bukovaz iz zaselka Vile pri Fojdi.

Namenila se je peljati z avtobusom po opravkih v Čedad. Ker se je bila malce zakasnila s hišnimi opravili, je hitela kar skozi hosto proti Fojdi k avtobusu. Na polovici bližnjice pa se kar nenadno pojavi pred hitečo žensko velik divji merjasec. Prisebna mlada ženska se na srečo ni ustrašila. Umaknila se je na varen prostor in je od tam začela valiti kamenje proti zver, ki se je umaknila v goščo.

Merjasci so se začeli pojavljati v velikem številu in postajajo nevarni tudi ljudem. Oblast ali lovci bodo morali kaj ukreniti proti njim.

Brdo:

ZVEZA S SOSKO DOLINO

Kar smo si že dolgo let želeli, se je zgodilo. Povezali sta se dolini Tera in Soče, ves okraj Čente z Bovško kotlino. V petek, 3. maja, je namreč začel voziti reden avtobus na progi Čenta-Njivice-Učja-Bovec. V začetku bo vozil dvakrat na teden, ob petkih in sobotah, z odhodom iz Tarčenta ob 6.25 in 17.30, iz Bovca pa ob 8.15 in 19.35.

BCI KB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE

S. P. A.

TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

GLAVNICA LIR 600.000.000 - VPLAČANIH LIR 300.000.000

T R S T - ULICA FABIO FILZI ŠT. 10

TEL. ŠT. 38-101, 38-045

BRZOJAVNI NASLOV: **BANKRED**

GORISKI VOLIVCI

Občinski volilni urad je v glavnem že končal svoje delo. Seznami volilnih upravičencev so urejeni, glasovnice že razdeljene po domovih.

Vseh volilnih upravičencev in upravičenk v goriški občini je 31.477. Žensk je kar 3487 več kot moških. Od celotnega števila ne bo volilo za senat 2264 volivcev in volivk, ker nimajo še 25 let. V občini bo odprtih 59 volilnih sedežev, od teh štiri v bolnišnicah. Volivna komisija je tudi že izbrala 296 skrutinatorjev.

Volivci sami si pa obojih volitev, za parlament in za deželo, nič kaj ne jemljejo k sreči. To zunanjo brezbriznost pripisujejo nekateri listi k poglobljeni politični opredeljenosti volivcev, ki jim ni šele treba odpirati oči z raznobarnimi letaki in kričečimi shodi kot prej. Res je, da so se take politične agitacije že preživele.

VARNOST NA CESTI

Od 10. do 22. aprila je trajala akcija za varnost na cestah, ki jo je razpisalo ministrstvo za javna dela, da bi se vozniki vseh vrst ravnali po prometnih pravilih in da bi se zmanjšalo število žrtev na cestah.

Z velikansko propagando in pozivi k cestni disciplini so skušale prometne oblasti doseči ta svoj cilj. Po vseh cestah je patroliralo na stotine prometnih obhodnic, ki so pazile na red in tudi grozile z globami nediscipliniranim dirkačem.

Človek bi bil mislil, da spričo take priprave sploh ne bo prišlo do prometnih nesreč in žrtev. Zdaj objavljeni podatki pa kažejo, da smo se motili, vsaj kar se tiče Goriške. Medtem ko je bilo lansko leto v času akcije za cestno varnost le enajst več-

jih prometnih nesreč s samo šestimi ranjenci, so letos zaznamovali 44 cestnih nesreč, ki so zahtevale eno smрто žrtev in 36 ranjenih.

Po natančnih ugotovitvah oblasti je kriva tolikih nesreč v prvi vrsti nedisciplinirana vožnja. Predvsem se avtomobilisti ne ravnajo po prometnih pravilih, še vedno preradi dirjajo tudi na ovinkih in skušajo prehitovati. Zato pa tudi pridejo prej — ne sicer do cilja, ampak do bolnišnice, če ne celo do mrtvašnice.

Ministrstvo je zato sklenilo, da bo poostriilo vse globe in kazni za nepravilno vožnjo.

UNIVERZA V GORICI?

Videmčani so si že zagotovili kos tržaške univerze, in sicer fakulteto za jezike («za jezikoslovje» ne moremo reči, ker se zdaj uče jezikov kar z gramofonskimi ploščami).

Ker si je Videm priboril fakulteto, bi pristojala ena tudi Gorici, tretjemu mestu v deželi. In res je liberalni občinski mož odvetnik Majo naslovil na našega župana interpelacijo, naj se potruži, da bi Gorica postala sedež vseučiliške fakultete za kmetijstvo. Kot oporo predlogu navaja Majo obstoj mnogih modernih kmetijskih podjetij in posestev na Goriškem, ki bi mogla postati praktična vežbališča agrarnih slušateljev.

Seveda, je to šele prvo vprašanje in to še — liberalnega kandidata za parlament tik pred volitvami. Zato diši, bi skoro rekli, malo po »volivnem gulažu«.

Števerjan:

POMLADNE »PRIREDITVE«

Ze več let opazujemo, da ni več prave briške pomladi. Vsaj v maju ne. Če ne v delavnikih pa je ob nedeljah slabo vreme. Letos so deževne in hladne nedelje skazile majske prireditve obema prosvetnima društvoma.

Društvo »F. B. Sedej« je skušalo nadomestiti zunanjo proslavo z nastopom v dvorani Katoliškega doma v Gorici. »Briški grič« pa je imel vinsko razstavo, ki je bila v zaprtih prostorih in se je dobro obnesla. Zanimala je resne ljudi in je tudi pokazala res izvrstna vina. Kulturno-plesni del se pa prvič ni mogel prav razviti zaradi vremena. V nedeljo popoldne pa je bilo med deževnimi presledki samo »beatniško« brenkanje in zvijanje na plesišču, ki niti domačo mladino ni dosti ogrelo.

Sovodnje:

UPRAVNE ZADEVE IN VOLITVE

razpravljali o tekočih upravnih zadevah. Poleg najetja posojil za kritje primanjkljaja zadnjih dveh let je v razpravi tudi nakup zemljišča za občinski dom, kjer bo telovadna dvorana in tudi prostor za kulturne prireditve. Drugo vprašanje, ki se tiče zunanje spremembe v občini, je izdelava regulacijskega načrta.

Bližnje volitve tudi pri nas ne vzbujajo velikih razburjanj, čeprav se tičejo na obeh voliščih, v Sovodnjah in v Gabrijah, 1216 volilnih upravičencev. Med njimi je več žensk kot moških, le pri mladih novih volivcih prevladujejo fantje. Nekak uvod v volivno tekmo sta imela župan Češčut in

V petek zvečer bodo naši občinski možje

Iz Goriške

pokrajinski odbrnik Waltritsch. Prvi, ki je na seznamu poslanskih kandidatov združenih socialistov, je govoril na zborovanju, kaj je sedanja občinska uprava vse storila v blagor občanov. Drugi, ki kandidira na isti listi za deželni zbor, je pa poudarjal, kaj je pokrajinska uprava naredila dobrega za dobrobit Sovodenjcev. Med drugim je prikazal tudi skorajšno ureditev ceste po »stradalti« v Rupo. Drugih govornikov pa še ni bilo v Sovodnje, da bi pričarali malo več volivne budnosti. Volivci se namreč sprašujejo, ali je res njih narodna dolžnost, da volijo italijansko stranko ali pa da volijo osebe, ki si ustvarjajo fevde iz volilnih okrožij.

Štmaver: NAŠE KORENINE

Letos ob svetem Valentinu smo se spomnili na našega starosta Ivana Figelja ali Nuteta mežnarja po domače.

Resnici na ljubo pa moramo dodati, da imamo pod našim zvonom še dva jubilaranta in dve jubilentki, ki so že šli preko osemdesetega leta. Prva je prav Nutetova mačeha, ki je s petinosemdesetimi leti najstarejša ženska v vasi. Ko je šel Nute na nabor, se je njegov oče drugič poročil, in sicer z Nežko z Banjšič. Kljub precejšnji

ŠOLSKA PRIREDITEV

V nedeljo, 12. maja, bo ob 17. uri v dvorani Katoliškega doma v Gorici

SOLSKA PRIREDITEV

slovenskih osnovnih šol in enotne srednje šole. Sodelovale bodo naslednje šole: Gorica, ul. Croce in ul. Randaccio, enotna srednja šola, Štandrež, Števerjan, Podgora, Pevma, Jazbine, Sovodnje, Rupa-Peč, Dol. Pri skupni pesni bodo nastopili tudi otroci iz Plešivega in Jamelj.

Vstop je prost. Vsi prijatelji mladine so prisrčno vabljeni!

razliki v starosti sta se dobro razumela in sta imela tri otroke. Pridna in vedno nasmejana Nežica je skrbela za vse otroke enako ljubeče, tudi po smrti svojega moža, ki ga je zadela kap pri delu v gruntu.

Za Figeljevo mamo je drugi po starosti naš sosed Andrej Figelj ali Drejče Drejev, ki ima že 82 let. Stari Drejče je nosil že tri leta pred prvo vojno vojaško suknjo, potem pa še štiri leta po frontah. Po smrti prve žene se ni več poročil. Skrbno in napredno je gospodaril, da si je še trgovino postavil. Kljub vsakdanjim skrbem je vedno deloval v prosvetnih društvih kot pevec in odbornik.

Omeniti moramo še tretjega našega starega korenjaka, Ivana Vogriča, Nuta, ki jih nosi že več kot osemdeset. Tudi njemu ni bilo poslano z rožicami. V prvi svetovni vojni so ga pošiljali s fronte na fronto. Po vrnitvi je delal kot kolon na Fonzarijevem veleposestvu.

Čestitati moramo za 80-letnico tudi gospe Guolovi. Z družino se je priselila k nam po prvi svetovni vojni. Kar brž se je udomačila pri nas, ona in vsi njeni.

- Kanalska dolina

Proga bo imela točne zveze v Čenti z avtobusi za v Videm. Proga pa bo oskrbovalo podjetje Stefanutti z Njivice.

Nova avtomobilska zveza bo gotovo koristno vplivala na razvoj turizma, obenem pa tudi na povečanje malega obmejnega prometa. Tako se pa tudi obnavljajo stare zgodovinske zveze med Slovenci na obeh straneh Kolovrata in Matajurja, ki segajo še v čase oglejskih patriarhov in dalje nazaj.

Brnas:

»MARIJIN ŽUPNIK«

Pred kratkim smo položili k večnemu počitku monsinjorja Petra Qualizzo, župnika v Brnasu. Rajni gospod, ki je učakal 81 let, je bil po rodu iz Kosce v šentlenartski fari. Po mašniškem posvečenju je nekaj let pastiroval v gorskih kuracijah, pred petdesetimi leti že, pa je prišel za kaplana v Dolenji Brnas. Tu se je tako vživel v duše svojih faranov, da je ostal med njimi tudi kot župnik kar dolgega pol stoletja, do svoje smrti.

Skrbel je z vso gorečnostjo za veliko Marijino cerkev, ki je postala že nekak romarski kraj. Zato so tudi dali njenemu skrbniku ime »Marijin župnik«. Vzoren je bil Qualizza tudi v skrbi za svoje ovčice, posebno mlade. Kjer in kakor je mogel, je poskrbel, da jim je delil božjo besedo v materinem jeziku. Velik pogreb ob udeležbi vseh sobratov sosednih dolin je pričal o biseromašnikovi priljubljenosti. Bog mu je gotovo dobri plačnik!

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Rešitev ni v utopiji

V Evropo je prispela tretja številka šapilografirane revije »Resnica«, ki izhaja v Canberra v Avstraliji in katere odgovorni urednik je Bert Pribac. On je, kot je razvidno, tudi glavni sotrudnik.

Medtem ko je prva številka »Resnice«, ki smo jo dobili v roke v Evropi, obetala, da postane sicer skromna, pa vendarle dobrodošla kulturna revija naših izseljencev v Avstraliji, se predstavlja tretja številka kot čisto propagandno glasilo neke krščanske sekte, verjetno adventistov, ker napoveduje med drugim nov Kristusov prihod na svet, ki bo nato na »ruševinah današnjih držav in političnih sistemov« ustanovil svoje kraljestvo, v katerem bosta vladala večni mir in blaginja.

Očitno je, da se skriva za verovanjem v tako utopistične religiozne predstave resnična duhovna stiska, katere je krivo marsikaj, tudi razočaranje in domotožje. Odtod se poraja bolešno iskanje »popolnih rešitev« za stiske in probleme modernega človeštva. Ker demokratični sistemi niso mogli rešiti sveta pred stiskami in vojnami in so odpovedali tudi totalitarni sistemi, h katerim so se zatekli ljudje v razočaranju nad šibkostmi demokracije, je razumljivo, da iščejo mnogi danes čudežno formulo za hipno rešitev vseh svetovnih problemov v naukih religioznih sekt, v katerih se lahko religiozna fantazija svobodno sprosti, v nasprotju z vero glavnih krščanskih Cerkva, zlasti katoliške, ki se opira vedno tudi na kritični razum in logiko.

Revija »Resnica« je torej, kakor se nam je zdaj predstavila, značilen simptom stiske današnjih dni, duhovne stiske ljudi, katerih je strah pred stvarnostjo, kot jo predstavlja današnji svet. To je beg pred stvarnostjo, pred resničnim svetom v svet religiozne fantazije. In do tega tudi nujno prihaja pri tistih, ki se branijo odločno spoprijeti se z realnimi problemi in si ob njih izostriti kritični čut ter razjasniti odnos do sveta in njegovih problemov. Tak nestvarni odnos do problemov je kriv, da teh ne poznajo in se jih zato boje, kar jih žene v pesimizem, na katerega smo že opozorili v zvezi z »Resnico«, in v beg v utopijo. A četudi je to po eni strani razumljivo, je po drugi tudi jas-

no, da jih čaka tudi tu razočaranje. Rešitev ni v čakaniu na iznajdbo čudežne formule ali na drugi Kristusov prihod na svet, ampak v pogumu in realizmu, s katerima se lotevamo mi sami in na terenu, na katerega nas je postavila usoda, problemov, s katerimi imamo opraviti.

Seveda bi bilo zaman pričakovati, da bo to prepričalo tiste, ki se zatekajo v utopije, kajti te jim nudijo trenutno s svojo filozofijo čakanja in veličastnih nadnaravnih perspektiv več utehe in olajšanja kakor trdo reševanje problemov, kakor nudi tudi jemanje mamil več pomiritve in užitka kot pa dvomi in trud ob jasni zavesti in trdem delu. Toda za nas ni dvoma, da je odvisen ves napredek na poti do boljšega stanja na svetu predvsem od kritičnega razuma in dela.

V tej tretji številki »Resnice« ne najdemo več imena Leva Detela, ki je bil v prejšnji številki predstavljen kot urednik kulturnih prispevkov.

E. Z.

KONCERT NA RADIU TRST A

Postaja Trst A Italijanske Radiotelevizije nadaljuje niz javnih koncertov s sodelovanjem deželnih solistov s koncertom, ki bo v torek, 14. maja ob 21. uri v Avditoriju »A« našega sedeža v ulici F. Severo 7. Sopranistka Marta Vuga Horvat in pianistka Neva Merlak Corrado bosta izvajali štiri cikluse samospevov pred kratkim umrle tržaške skladateljice Brede Ščekove. Prvi ciklus »Tre liriche« na besedila Giovanni'ja Pascolija je zapela na koncertu v Tržaškem umetniškem krožku 10. junija 1925 sama skladateljica, ko je nastopila kot koncertna solistka po končanih študijah na konservatorijih »G. Tartini« v Trstu in »G. B. Martini« v Bologni. Na sporedu so še ciklus »Cez Pohorje sinje« na stihe Ivana Rudolfa, ciklus »Borja« na pesmi Srečka Kosovele in prazvedba ciklusa »Polžki« na verze Karla Široka. Vabila bodo občinstvu na razpolago v veži sedeža od ponedeljka, 13. t. m.

IZREDNO NADARJENA ZA MATEMATIKO

V Ameriki se je spet pojavil otrok, pravzaprav deklica z izredno razvitimi umskimi sposobnostmi. Komaj petnajst let stara Edith Stern bo začela v jeseni poučevati matematične vede na univerzi v Michiganu.

Edith se je v teh vedah odlikovala, že ko je imela dve leti. S trinajstimi leti se je vpisala na univerzo. V avgustu bo položila doktorske izpite. Medtem ji pa že šest univertz poundilo redno profesorsko katedro. Deklica je izbrala michingamsko vseučilišče, kjer bo poučevala dve uri tedensko.

Rebulov novi roman odromal v tiskarno

Rokopis romana »S'bilin veter«, ki ga je pisatelj Alojz Rebula pred kratkim končal, je že v uredništvu Slovenske matice v Ljubljani in bo že letos izšel. Roman obsega štiri dele in bo štel v knjigi gotovo nad 500, morda celo 600 strani, glede na format. To bo najboljše slovenski pripovedni tekst zadnjih let, pa po vsej verjetnosti tudi najkvalitetnejši. O tem so prepričani vsi, ki so imeli količkaj priložnosti pokukati v rokopis. Rebula pripoveduje v njem dogodivščine mladega faciga, ki so ga Rimljani ugrabili kot dečka in ga prodali na suženjskem trgu v Ogleju. Kupi ga neki rimski tribun in ko se prepriča o njegovi nadarjenosti, ga da vzgajati skupaj s svojim sinom. Pozneje prepotuje mladi Nemezijan — tako ime so mu dali v Italiji — velik del rimskega imperija, bodisi kot vojak bodisi kot potujoči filozof in doživlja nevarne pustolovščine ter ljubezenske zgodbe, hkrati pa vpija vase rimsko in grško kulturo, zlasti stoično filozofijo. Odkriva pa tudi krščanstvo, ki ga privlači, a vendar se ne more odločiti, da bi postal kristjan.

Roman je naravnost pustolovsko napet, hkrati pa miselno globok in aktualen, ker je Rebula prenesel vanj marsikak problem, ki je aktualen tudi za modernega človeka, ker je večno človeški. Nekateri prizori so napisani tako čudovito in pre-

tresljivo, da obhaja bravec srh in se ne more ubraniti ganotja. Rebula je dal s tem delom slovenski književnosti resnično velik roman.

—0—

KONCERT STARE GLASBE DUA SCHEIT-CLEMENCIC

V nedeljo 12. maja bo v Ridottu Verdijevega gledališča v ulici San Carlo 2, koncert znanega »Barocke Kammersmusik-Duo« Scheit - Clemencic. Izvajal bo staro glasbo iz 16. in 17. stoletja. Na sporedu so skladbe Van Eycka, Waissela, Dowlanda, Purcella, Telemanna, Händla in drugih.

Začetek ob 21. uri. Vstop prost.

UPAD PRESERNOVE DRUŽBE

Članstvo Prešernove družbe, ki je izdajala knjige podobno kot Mohorjeva družba, se zadnja leta stalno manjša. Leta 1956 je imela 81.000 udov, letos pa jih ima samo še 25.000. Pred enim desetletjem je družba razposlala pol milijona knjig, letos pa jih bo samo še 163.000. Nekateri vidijo vzrok tega upada v tem, da družba kot celota premalo podpira Prešernovo družbo, drugi pa v premalo kvalitetnih in aktualnih knjigah.

Dramatik Igor Torkar je dramatisiral za televizijo Tavčarjev satirični roman »4000«.

Kot smo zvedeli je nova številka revije »Most« že v tisku.

Novice po svetu

Jugoslavija izvaža 15% svoje kosmate industrijske proizvodnje. Od tega pa gre 36% v države socialističnega področja, ki so dolžne Jugoslaviji (po kliringu) že 193 milijone dolarjev, ker je jugosl. uvoz iz teh držav premajhen.

Slovensko časopisje poroča o hudi suši v Sloveniji. Prizadela je zlasti Suho krajino, kamor morajo v nekatere vasi dovažati vodo s cisternami (posamezne kmete stane to po 15.000 starih din na teden) in Stajersko. Suša je že močno ogrozila letošnjo letino.

Kmet Giorgio Rosso v Strunjanu v Istri je obhajal 5. t. m. stoletnico. Svoj čas je delal v solinah v Strunjanu. Se vedno je čil in dela; pa tudi bere brez očal, a »le večje črke«.

V Združenih državah so izvedli zdravniki dve novi presaditvi srca. En pacient je kmalu nato umrl.

Dve novi knjigi Metoda Turnška

Pisatelj in etnolog dr. Metod Turnšek, ki živi zdaj na Koroškem, a še rad obišče Tržaško, si je po nedavni bolezni že krepko opomogel in se še pridneje lotil dela kot kdajkoli. Poleg duhovniške in predavateljske dejavnosti je našel tudi v zadnjih mesecih dovolj energije in časa, da je izdal dve novi knjigi. To sta dve razpravi pod skupnim naslovom »Teološki prispevki k enotnosti Cerkve« in drama v verzih »Krst karantanskih knezov«. Teološki razpravi je posvetil 1100-letnici obiska in misijonske dejavnosti svetih bratov Cirila in Metoda pri Slovencih v Panoniji in 1200-letnici pokristjanjenja Slovencev.

O obeh knjigah bomo v eni prihodnjih številki obširneje poročali.

—0—

NE BO JIM TREBA POZIRATI BESED

Kot znano, sta se znašli mariborska Drama in Opera zadnji čas v hudi denarni stiski in bilo je nevarno, da sploh prenehata delovati v dosedanjem obsegu. To se je odrazilo tudi v razpolo-

nju igravcev. Po generalki za Weissovo dramo »Raziskava« v Drami je lektor Ignac Kamenik opozoril nekatere igravce, naj ne požirajo zlogov na koncu besed. Tedaj se je oglasil Volodja Peer:

»Pri takih plačah, kot jih imamo, homo prisiljeni požirati tudi besede in stavke, če bomo hoteli biti siti.«

Tega pa jim vendarle najbrž ne bo treba, kajti novi ravnatelj Drame, Branko Gombač, je te dni naznanil, da je mariborska občina pripravljena dati gledališču skupno dotacijo 16 milijonov starih dinarjev.

8. STEVILKA »PASTIRČKA«

Te dni je izšla 8 številka mladinskega mesečnika »Pastirček«, ki ga izdajajo za našo mladino slovenski kateheti. Vsebina je zanimiva in pestra, s pesmimi, črticami in poučnimi članki. Prikupne ilustracije - risbe - so delo Klavdija Palčiča. Stiri strani so posvečene skavtinjam.

Številka vsebuje tudi mnogo dopisov mladih bravcev z vseh strani Tržaškega in Goriškega, pa tudi od drugod.

Na Češkoslovaškem hočejo še eno stranko

(Nadaljevanje z 2. strani)

lo v partiji sami. Tako je sekretar CK madžarske partije György Acél nastopil proti staremu marksističnemu filozofu György Lukacsu, ker je v nekem intervjuju grajal tiste, ki »niso pripravljene, da bi razdobje po vladavini nezakonitosti in popačene proletarske diktature jasno in odkrito razglasili za nekaj povsem novega«. Rekel je, da bi morali tisti čas imenovati z njegovim pravim imenom, razdobje, ki je nastopilo po njem, pa naj ne bi imeli samo za »popravljanje napak«, za »popravljanje stališč« in podobno, ampak za razdobje, v katerem je treba v marsičem bistvenem poudariti prekinitev s tistim, kar je bilo prej. Ravno to zahtevo po prekinitvi pa je povzročila Lukacsu grajo partijskega veljaka Acéla, češ da stari filozof preveč enostransko ocenjuje razvoj, ko vidi v razdobju kulta osebnosti samo stalinizem, popačenost in nezakonitost. Po Acélovem mnenju je »socializem v tistem času kljub vsemu živel in se je pravzaprav takrat rodil in razvil z vso močjo ter so ga s svojim požrtvovalnim delom podprli milijoni ljudi«.

NOVE IDEJE SO NEVARNE

Pred dogodki na Češkoslovaškem se hoče vodstvo madžarske partije zavarovati s tem, da »se bo partija aktivneje lotila vseh vprašanj ideologije in kulture«. Od pisateljev in umetnikov zahteva Acél, da »ustvarjajo v skladu s splošnim partijskim prizadevanjem« in da je »nujna polemika z vsakim stališčem, ki ne bo upoštevalo leninskega načela odgovornosti do politike komunistične partije.«

Spričo tega ni dvoma, da skuša Moskva utrditi svoje idejne in politične pozicije okrog Češkoslovaške in da komaj čaka, da bi dobila priložnost, da izvede v Pragi kak udar v tej ali oni obliki, ki bi pospravil z Dubčkom in vsemi tistimi, ki razkrivajo zločine preteklosti, pri katerih je imela vedno opravka moskovska režija, kot prihaja zdaj na dan; kajti zgodovina dokazuje, da so ideje svobode vedno nalezljivejšje in nevarnejše kakor ideologije nasi-

lja. In če se novi položaj na Češkoslovaškem utrdi ali celo še bolj razvije svobodne oblike, je več kot verjetno, da bodo ideje od tam preskočile na Poljsko in Madžarsko in povzročile razpad tamkajšnjih »trdih režimov, ne pa obratno.

Glede na vse to je jasno, da je danes pozornost moskovskih gospodarjev mnogo bolj obrnjena na dogajanje na Češkoslovaškem, kakor pa to pokažejo, in da vneto razmišljajo, kako bi čimprej zatrli to novo krivoverstvo v svojem imperiju ter spravili vse ovce spet v svoj hlev. Gotovo pa se tudi na Češkoslovaškem zavedajo, da se Moskva nikakor še ni vdala v usodo in pristala na razpadanje svoječasnega Stalinovega imperija. Na to ne bo pristala iz ideoloških razlogov, še manj pa iz razlogov svoje državne politike, kajti neglede na vso važnost ideologije gre moskovskim voditeljem vendarle predvsem za interese sovjetske države in njene hegemonije v vzhodni Evropi. Zato je svet lahko pričrčan, da bo imela zgodba na Češkoslovaškem še dolgo in napeto nadaljevanje.

—0—

Novloe po svetu

V Združenih državah se dogajajo kar zaporedno skoraj nerazumljivi skupinski umori. Te dni je v Fort Worthu v Teksasu neki post, ki so ga bili odstranili zaradi neolikanega vedenja, iz maščevanja s bencinom polil tla v nočnem lokalu in jih zažgal. Osem ljudi je zgorelo.

Svetovni prvak v oranju s traktorjem je postal te dni na tekmovanju v Rodeziji 30-letni Holanec Michael A. Schoonen na novem traktorju Fiat 550. Tekmevalo je 18 oračev iz desetih držav. Drugi je bil Nемеc Adolf Preuss.

Trije vietkongovci so iz zasede ubili v saigonskem predmestju Cholon tri avstralske in enega angleškega časnikarja. Peti časnikar, Frank Pelmos, se je rešil s tem, da se je naredil mrtvega.

Politični tajnik Krščanske demokracije Rumor je v enem svojih zadnjih volivnih govorov svaril pred zatrtjevanjem ekstremističnih skupin, da hočejo demokracijo. To je označil za oportunističnih, ki vedo, da je šla ura za revolucije mimo in da se ne vrne več.

S TRŽAŠKEGA

Pisma uredništvu

(nadaljevanje s 4. strani)

ko svobodno povesta svoje mnenje o kateremkoli dogodku, objavljamo tudi zgornja poročila tajništva Slovenske skupnosti, čeprav je njegov prvi del zlobno polemičen predvsem do našega lista.

Na očitke, ki jih omenjeno tajništvo uperja proti SKSZ in SDZ, mi ne odgovarjamo, ker gre za zadevo, ki se ne tiče našega lista, temveč prizadetih političnih organizacij. Kar nas moti (ne pa preseneča), je poskus tajništva, da prikaže najnovejše dogodke v Slovenski skupnosti tako, kot da bi si jih bil naš list izmislil, iz lastne iniciative opisal njihov razplet ter jih po svoje tudi ocenil.

Res pa je, da je dozdej naš list takorekoč brez komentarja objavil izjavi SKSZ in SDZ, s čimer je naredil le svojo dolžnost in se hkrati poslužil osnovne časnikarske pravice, to je pravice do obveščanja. Tajništvo Slovenske skupnosti očitno te pravice ne priznava (kar nas sicer prav malo zanima), saj bi v drugačnem primeru izbral drugačno obliko polemike s svojimi partnerji v Slovenski skupnosti. Mi menimo, da je politika predvsem problem svobodnih izbir in odločitev, spoštovanje pravil demokratične igre, tisti »fair play«, ki izhaja bolj iz nepisanih norm, usidranih v demokratični miselnosti vsakega posameznika, kot iz še tako formalno brezhibnih pisanih paragrafov.

To so naša načela in teh se bomo v izvrševanju svojih časnikarskih dolžnosti držali, zlasti kar zadeva politično publicistiko, in nas ne bo od njih mogel oddaljiti noben, še tako zvit napad.

Uredništvo

SLOVENSKI IZVEDENEC ZA NAŠE KMETE

Pri pokrajinskem kmetijskem nadzorništvu v Trstu, ulica Ghega 6, je bil nameščen doktor agronomije Vladimir Vremec, doma z Oščin. Sporazumno z ostalimi sodelavci nadzorništva bo skrbel za izvajanje »zelenega načrta« v tržaški pokrajini, zlasti kolikor zadeva slovenske kmete. Dr. Vremec je študiral agronomijo na dunajski univerzi ter je nostrificiral študije v Italiji. Po štiriletnem delovanju v inštitutu za oblikovanje zelenega prostora na dunajski agronomski fakulteti je bil približno pol leta in to do nedavnega, nameščen na urbanističnem oddelku dunajske občine, in sicer v pododdelku za načrtovanje zelenja.

KMETOVAVCEM TRŽAŠKE POKRAJINE

Pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo sporoča, da imajo kmetovavci možnost se poslužiti zakona za izvedbo zemeljskih izboljšav. Pogoji na je, da imamo vsaj dva hektara novršine, primerne za posevke.

Omenjeno nadzorništvo v Trstu je že prejelo v smislu zakona z dne 30. decembra 1967 št. 29 potrebne kredite za izboljšanje trtoreje, sadjarstva in cvetličarstva.

Vsa potrebna pojasnila se dobe na sedežu kmetijskega nadzorništva v Trstu, ul. Ghega, 6/I.

—0—

Brazilska vlada namerava prepovedati tujim misijonarjem delovanje med Indijanci v notranosti države, češ da »unčujejo« kulturo Indijancev. Morda je to odgovor na obdolžitve, da so Brazilci z vodstvom vlade v zadnjem času množično pobijali Indijance.

(Dalje)

Spomini iz prve svetovne vojne

93 V RUSKEM UJETNISTVU Inž. J. R.

Obe Nini sta odnesli vrhnje krožnike, ravnatelj pa je nalil črnega vina in napil: Pozdravil je najprej »vse skupaj, svoje mile goste, ki se bodo tako kot prejšnja leta radi udeleževali skupnih družinskih večerov.« Pozdravil je potem »prežlahtne dame, ki morajo nositi vso skrb za take večere in paziti za telesni blagor svojih sooprogov.« Končno pozdravlja tudi avstrijskega agronoma, ki pa noče biti Avstrijec. Da se bo pa boljše vdomačil v naši sredi, mu moramo najti primerno ženo. Napitnica se je tu končala, ker sta obe Nini prinesli drugi hod obeda in je Kliment Ivanič z zvišanim glasom rekel, naj pusti ravnatelj agronoma pri miru, si bo že znal sam poiskati kaj sebi primernega.

»Kaj mislite vi, Nina Konstatinova?« Postala je rdeča in z menoj tudi ni bilo drugače. In nagajivi Kliment Ivanič pravi: »Poglejte, kako sta oba rdeča, ju že ima-

mo. Sedaj pa Nini pokažita, kaj sta prinesli?«

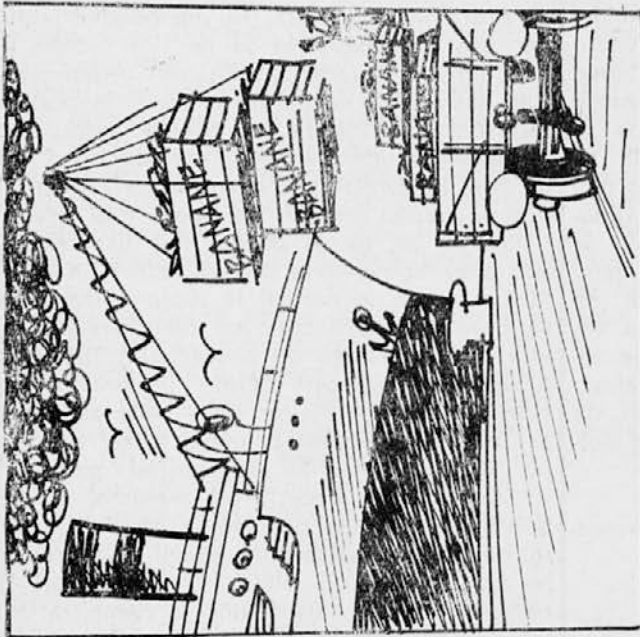
Nini sta začeli deliti po istem vrstnem redu kot prej. Bili so precejšnji kosi telečje pečenke s praženim krompirjem in kislimi kumaricami. Vsi so imeli dober tek in zato so molče jedli.

Teletini je sledil še 3. hod: pohani piščanci s kruhovimi cmoki in nečim, česar še nikdar nisem jedel in tudi videl ne, pa tudi dopadlo se mi ni. Če bi bil pod mizo pes, bi bil že kako uredil, da bi bil on deležen tistega. Bil je kaviar, tako so mi povedali. O kaviaru pa sem vedel le to, da so ikre-jajčeca ribe jeseter. Pri obedih imam navado pustiti spraznjene krožnike, a tu nisem mogel, čeprav sem si vzel malo in so tudi drugi to opazili. Drugače bi mi mogli zameriti, da zametujem dragoceno jed, kajti kaviar je bil tudi v Rusiji drag.

BIMBO BIMBO BIMBO BIMBO

Piše MILE MIRNIK
Riše MARJAN BREGAR

15

je imel navado reči Bimbo, »je to, da znajo plezati navzgor.«

Bimbo je uvedel tudi strogo varčevanje z državnim denarjem, zlasti z devizami. Kuhanje kave je popolnoma izumrlo in avtomobilov niso več smeli uvazati; edino za kar je Bimbo odobril dolarje in druge devize, so bile banane, ki jih je imel silno rad. »Le jej,« je govoril Janezu, kadar ga je ta obiskal v uradu, »banane so mnogo bolj zdrave pa tudi mnogo cenejše.

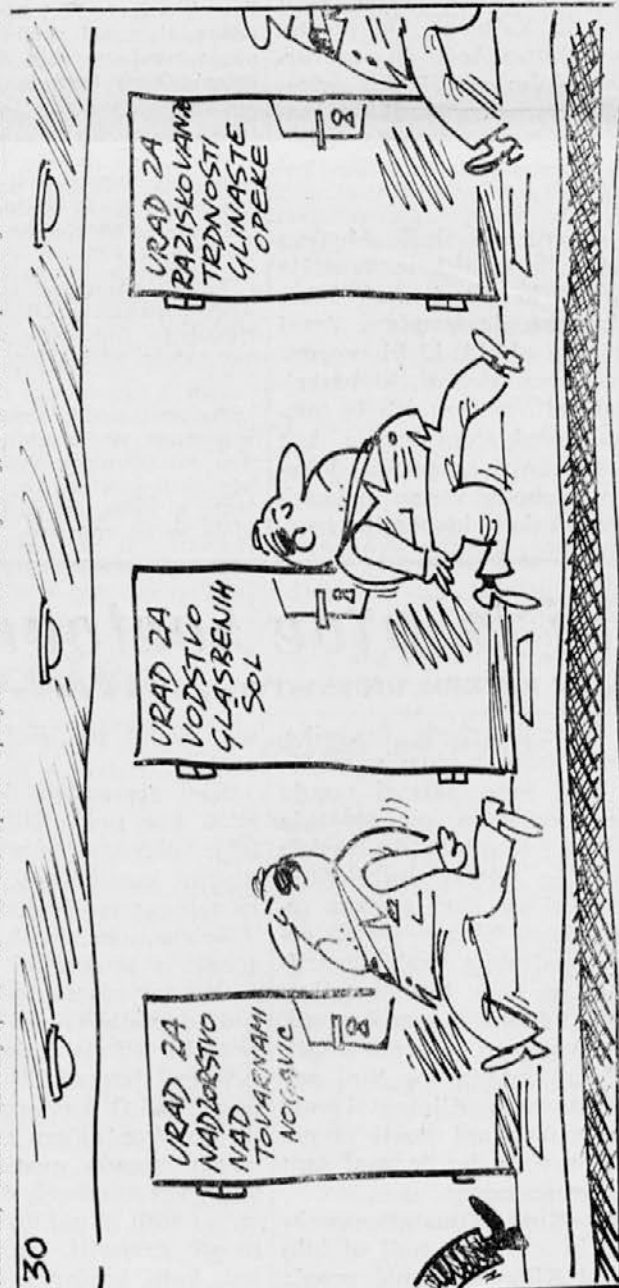
Zato so Bimba upokojili in na njegovo mesto je prišel nov šef, ki je takoj razveljavil vse Bimbove odredbe. Ukazal je, da bodo namesto staršev spet hodili v šolo otroci, starši pa bodo še naprej doma pisali šolske naloge in se učili pesnice na pamet — in tako dalje, vse Bimbove novotarje je zamenjal s svojimi novotarjami. To je Bimba tako prizadelo, da se je sklenil utopiti. Skočil je v vodo — Janez je skočil za njim in — se prebudil, ves oznojen od strasnih sanj.

29. Janezove strašne sanje — tretje nadaljevanje

Tudi v svojem uradu je Bimbo uvedel nov red. V predahu za dvigalo, ki ni skoraj nikoli vozilo, ker je bilo pokvarjeno, je dal napečjati dve debeli vrvi, eno za gor in drugo za dol. Namesto da bi brez haska pritiskal na gumba za lift, se je pogljal po vrvi navzgor in — ena, dve, tri — je bil v tretjem nadstropju.

Uradniki, zlasti debelejši, so to novost sprva sprejeli

30. Janezove strašne sanje — zadnje nadaljevanje

Tako je Bimbo vladal v svojem uradu in vsi so bili zadovoljni z njim, dokler ni prišla rotacija. Tedaj se je izkazalo, da niso bili tako zadovoljni z njim, ampak da bodo z novim šefom mnogo bolj zadovoljni. Kdo bo novi šef, se seveda še ni vedelo. To se pri rotaciji nikoli ne ve. Znano je edino to, da se vsi zamejnajo z vsemi: kdor je vodil na primer »Urad za nad-

z nezaupanjem, ko so pa videli svojega šefa, kako spretno uporablja vrvi, so se potrudili in pravo veselje je bilo gledati, kako uradniki in tajnice in priklanjajo svojemu šefu, ki šviga mimo njih.

Bimbo jih je strogo nadzoroval. Če na primer uradnik, ki je imel naziv »samostojni svetnik«, ni znal brez vratarjeve ali kurirjeve pomoči prilezati za nadstropje više, se je poslej imenoval »nesamostojni svetnik«. »Najmanj, kar lahko pričakujemo od uradnikov.«

zorstvo nad tovarnami nogavic«, bo po novem šef v »Uradu za vodstvo glasbenih sol«, šef urada za glasbene sole pa bo poslej vodil »Urad za raziskovanje trdnosti pri rotaciji opeke«.

Pri rotaciji ga je Bimbo grozotno polomil. Predlagal je namreč, naj bi ga dali na kako tako delo, ki se nanj spozna — na primer na pokušanje banan. To je nezasišan predlog — kam pa pridemo, če bi vsi počeli tisto, na kar se spoznajo!

URAD ZA NADZORSTVO NAD TOVARNAMI NOGAVIC

URAD ZA VODSTVO GLASBENIH SOL

URAD ZA RAZISLOVANJE TRDNOSTI GLINASTE OPEKE